

други що кончавъть въ прошедше-то на *ихъ*.

Окончателны-те безгласны *ж*, *ч*, *ш*, *щ*, освѣнь първо-то лице на настояще-то и будущее-то време ся превръщатъ *ж* на *д* или на *з*, *ч* на *т*, *ш* на *с*, *щ* на *т* или на *ст*, и това става тогава, кога глаголъ-а проиходи отъ име съ таква окончателна безгласна, както: *гложѣ* *глодиши* (*глодѣ*), *слезѣ* *слезиши* (*слеза*), *крѣчѣ* *крѣтиши*, (*крѣтъ*) *глашѣ* *гласиши* (*гласъ*), *лѣшѣ* *лѣтиши* (*лѣстъ*) и пр.

Нѣкои отъ тыя, що кончавъть на *жд* и *лю* послѣ безгласна, оставъть, въ други-те лица *ж* и *л*, както: *рождѣ* *родиши*, *саждѣ* *сидиши*, *сѣждѣ* *сѣдиши*, и пр. *люблю* *любиши*, *терпяю* *терпиши*, *ловлю* *ловиши* и пр. *виждѣ*, повелител. първо лице и *ма виждѣ* такожде и *даю* — *даждѣ*.

Спряженіе за глаголы-те страдателны.

§ 52. Глаголы-те *страдателны*, *взвратны*, *взаимны* и *общы* ся спрягъть както и дѣйствителны-те по гореизложенны-те примѣры въ тры-те спряженія, только они во всы-те лица и числа, времена и наклоненія приимъть мѣстоименіе-то *ся*, както: